

[Finansministeren.]

tillæg var, at siden tjenestemandsløven af 1946 var lønningerne på det frie arbejdsmarked steget mere end tjenestemandslønningerne på grund af den store efterspørgsel efter arbejdskraft. Ved dette midlertidige tillæg har man søgt at neutralisere denne forskel i udviklingen. Da baggrunden for denne neutralisering stadig må anses for at være tilstede, mener regeringen at måtte foreslå lovens forlængelse for det næste år.

Der foreslås samtidig to ændringer.

Den ene er af mindre omfang, selvom den for enkelte tjenestemænd har væsentlig betydning. Medens det midlertidige tillæg hidtil har været beregnet alene af grundløn, alderstillæg og det almindelige pensionsgivende løntillæg, skal det for næste år også beregnes af personlige pensionsgivende tillæg m. v.

Af lidt større rækkevidde er den anden forandring, der foreslås. I fjor gennemførtes en omregning af de 6 midlertidige reguleringsstillægsportioner til procentbasis, således at hver portion blev erstattet med et tillæg af 3 pct. af grundløn m. v. Dette betød, at de højere tjenestemænd procentvis fik lige så stor stigning som de lavere, og formålet var at modvirke den nivellerings, der er sket i de senere år, fordi reguleringsstillægene for store og små grundlønninger ikke afviger særlig meget fra hinanden. Ved denne procentvise omberegning var der dog to undtagelser. Den gennemførtes ikke for de mindste lønninger, idet disse derved ville få mindre end med normale reguleringsportioner. Dette forhold bevares også nu. Procent-systemet gennemførtes imidlertid heller ikke for de højeste lønninger, og disse fik altså ikke de fulde 3×6 eller 18 pct. i stedet for de 6 almindelige portioner. Her foreslår regeringen nu, at procentberegningen føres til tops, således at også de højere tjenestemænd får de fulde 6×3 portioner. Det må jo erindres, at den ekstra prisstigning i det sidste år yderligere har forrykket de højere tjenestemandss relative stilling til skade for disses sociale standard, men vel i det lange løb også til skade for statstjenesten, idet man ikke kan vente at bevare den fornødne kvalificerede arbejdskraft uden at betale lønninger, som modsvarer værdien af de pågældendes ydelser.

Iøvrigt overvejer ministeriet at nedsætte et udvalg bestående af sagkyndige og interesserede til at undersøge andre af tjenestemandenes rejste problemer vedrørende tjenestemandsløven.

Jeg skal med disse bemærkninger anbe-

fale lovforslaget til hurtigt og velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte 6 lovforslag, der sammen med visse lovforslag fra landbrugsministeren og ministeren for offentlige arbejder udgør et samlet program til imødegåelse af de to vanskeligheder, som den internationale oprustningskonjunktur i stigende grad har påført Danmark, nemlig den meget ugunstige betalingsbalance og den inflation, der hovedsagelig har sin rod i de internationale prisstigninger.

De 6 lovforslag er følgende:

1) *lov om regulering af lønninger eller tillæg til lønninger i forskellige forhold*, 2) *lov om ændringer i lov om omsætningsafgift af forskellige varer m. v.*, 3) *lov om ændringer i lov om afgift på omsætningen af stærke drikke og i lov om beskatning af øl*, 4) *lov om sukkerafgift*, 5) *lov om afgift af tipning*, 6) *lov om stempelafgift*.

Om baggrunden for disse forslag skal jeg fremhæve, at siden vi gennemførte skatteforliget her i det høje ting i november måned, er den internationale prisudvikling yderligere gået Danmark stærkt imod. Jeg kan f. eks. nævne, at pristallet for importvarer i oktober 1950, som var det, vi kendte under de nævnte skatteforhandlinger, var 358. Det er nu meddelt, at det tilsvarende tal for februar bliver 433. Eksportpriserne er ganske vist også lidt højere, men stigningen er her langt mindre — tallet var således i februar 309 mod 299 i oktober. Det er altså en yderligere voldsom forringelse af vort bytteforhold, der har fundet sted.

Nu må man naturligvis ikke lade disse tal afføde en panikagtig stemning; der er trods alt kræfter i bevægelse — måske stærkere end man i dag kan se —, som efterhånden må antages at ville arbejde i retning af bedre balance. Jeg har allerede nævnt, at eksportpristallet dog er steget lidt. Jeg kunne også nævne, at handelsflådens fragttindtægter er stigende — dette er måske de første tegn på en bevægelse, der sikkert vil brede sig, hvis de internationale konjunkturoppgange varer ved. Opgangen har i første omgang særlig ramt råstofferne, sådan som en konjunkturoppgang altid gør det, og da Danmark særlig importerer råstoffer, er det klart, at det foreløbig bliver på import-siden, at vi mærker stigning; men det er klart, at råstofpriserne ikke kan vedblive at gå op, uden at det også i voksende omfang slår igennem i færdigvarepriserne, så meget mere som arbejdslønnen også er steget betydeligt i de fleste lande. Det må